

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Υγείας

Θέμα: “Ουσιαστικός διάλογος για την επίλυση προβλημάτων του Εργαστηριακού κλάδου Ιατρών και όχι εκβιαστικές διατάξεις είναι η λύση στα χρόνια προβλήματα των ιδιωτικών εργαστηρίων”

Προσφάτως έχει απασχολήσει τόσο τον Ιατρικό κόσμο και τους εκπροσώπους του, διά των Ιατρικών Συλλόγων της Χώρας, όσο και τους ίδιους τους ασφαλισμένους, δηλαδή την ίδια την κοινωνία, το γεγονός ότι στο τελευταίο νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας θεσπίσατε με τροπολογία την διάταξη του άρθρου 69 του ν. 5102/2024 (Α' 55), όπου προβλέπεται “η αυτοδίκαιη λύση των συμβάσεων παρόχων σε περίπτωση εκ μέρους τους άρνησης παροχής υπηρεσιών ή εκτέλεσης των παραπεμπτικών σε δικαιούχους περίθαλψης του ΕΟΠΥΥ”. Δηλαδή, οι συμβάσεις παρόχων ιδιωτικών εργαστηρίων, με τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ., οι οποίοι αρνούνται την παροχή υπηρεσιών ή την εκτέλεση των παραπεμπτικών σε δικαιούχους περίθαλψης του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., θα λύνονται αυτοδικαίως και αζημίως για τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και οι πάροχοι αποκλείονται της δυνατότητας σύναψης νέας σύμβασης για διάστημα δεκαοκτώ (18) μηνών από την ημερομηνία διαπίστωσης της παράβασης. Ενώ όμως, στην εν λόγω τιμωρητική διάταξη προβλέπεται ως γενικός και καθολικός λόγος διακοπής των συμβάσεων η “ΑΡΝΗΣΗ” των παρόχων να εκτελέσουν τα παραπεμπτικά, εντούτοις, παραλείπετε σκοπίμως να ορίσετε και να διακρίνετε τους λόγους και τις αιτίες της άρνησης των παρόχων να εκτελέσουν τις παραπεμπτικές εξετάσεις, αφήνοντας ένα τεράστιο νομικό και ουσιαστικό κενό της διάταξης, καθώς θεσπίζετε την πλέον επαχθή κύρωση της διακοπής των συμβάσεων, χωρίς να διακρίνετε το εύλογο ή μη της αιτίας άρνησης, την υπαίτια ή ανυπαίτια άρνηση και παραλείποντας να θέσετε προϋπόθεση ή όρο. Πίσω από αυτή την επαχθή αοριστία και έλλειψη εξειδίκευσης της ΑΡΝΗΣΗΣ λανθάνει καταδήλως ότι ο σκοπός της διάταξης αυτής, είναι α) να εκβιάσετε εμμέσως δια της νομοθετικής οδού, τα διαγνωστικά εργαστήρια να μη συμμετέχουν στην κινητοποίηση των 1400 διαγνωστικών εργαστηρίων, (ψυχοπαθολογικά, μικροβιολογικά και ορισμένα ακτινολογικά) όλης της Ελλάδας, (συμμετοχή που αγγίζει το 85%), στερώνοντας τους το αναφαίρετο δικαίωμα στην διεκδίκηση και διαμαρτυρία και β) να εξαναγκάσετε μέσω της απειλής διακοπής των συμβάσεων, που λειτουργεί ως δαμόκλειος σπάθη, τον κλάδο, δια παντός να διεκδικεί την επίλυση του χρονίζοντος προβλήματος “clawback”, δηλαδή την κατάργηση του άδικου συστήματος που θεσπίστηκε το 2013, σύμφωνα με το οποίο γίνονται περικοπές στα δικαιούμενα εισοδήματα, όταν οι δαπάνες για διαγνωστικές εξετάσεις υπερβαίνουν τον αντίστοιχο προϋπολογισμό.

Επειδή, η τιμωρητική διάταξη αντιβαίνει και στην άποψη της Μόνιμης Επιτροπής Ευρωπαϊών Ιατρών (CPME), που εκπροσωπεί τους εθνικούς συλλόγους σε όλη την Ευρώπη, η οποία θεωρεί με ψήφισμά της, θεωρεί ανησυχητικές τις μεταρρυθμίσεις στην Ελλάδα ως προς την αμοιβή των ιατρικών υπηρεσιών, οι οποίες περιλαμβάνουν το clawback και το υποχρεωτικό rebate, και τονίζει ότι το μέτρο αυτό αντιβαίνει στο δικαίωμα των γιατρών για δίκαιη, επαρκή και ανάλογη αμοιβή των υπηρεσιών τους και ακόμη ότι κρίνεται αντισυνταγματικό η πολιτεία να μετακυλύει το κόστος της ασφάλισης των πολιτών στους ιατρούς της χώρας, και να παραβιάζει το συνταγματικό δικαίωμα της δίκαιης αμοιβής των ιατρών, λειτουργώντας ενάντια και προς το κοινωνικό συμφέρον, καθώς δεν μπορεί να διασφαλιστεί η πρόσβαση στο σύστημα υγείας με τη διαφύλαξη των ιατρικών υπηρεσιών.

Επειδή, πρέπει να επιδείξετε την πολιτική βούληση, για να αναγνωρίσετε ότι η αιτία του προβλήματος για τον υπερβάλλοντα αριθμό εξετάσεων είναι η συνταγογράφηση και όχι η εκτέλεση από τα εργαστήρια.

Επειδή, με την καταστολή των αντιδράσεων δεν μπορεί να επιλυθεί το πρόβλημα, παρά μόνο, αναλαμβάνοντας μακροπρόθεσμες δεσμεύσεις και προβαίνοντας σε ουσιαστικό διάλογο με τους ιατρικούς συλλόγους για την ουσιαστική επίλυση των προβλημάτων του κλάδου, άλλως τα εργαστήρια οδηγούνται σε έλλειψη ρευστότητας, αδυναμία πληρωμής προμηθευτών, προβλήματα που δεν επιλύονται με εκβιαστικές διατάξεις.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

Σκοπεύει να ικανοποιήσει βασικές διεκδικήσεις του εργαστηριακού κλάδου, με την θέσπιση καθιέρωσης ορίου στο ύψος του clawback έως 5%, πέραν του οποίου την ευθύνη θα αναλαμβάνει το Κράτος, με σημαντική αύξηση του προϋπολογισμού για τη διάγνωση, στο ύψος του Ευρωπαϊκού μέσου όρου, με λήψη μέτρων για την ορθή και ορθολογική εφαρμογή κανόνων συνταγογράφησης, εκτέλεσης και ελέγχου και παραγραφή του τεχνητού χρέους που έχει δημιουργηθεί μέχρι σήμερα;

Ο ερωτών Βουλευτής

Κόκκαλης Βασίλειος